

GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr. 257

Częstochowa, czwartek 20 grudnia 1945 r.

Rok I.

Niemcy w walce z kulturą Gangsterzy w brunatnych koszulach rabowali dzieła sztuki w całej Europie

NORYMBERGA (Ant. wł.) — Na wtorkowym posiedzeniu Trybunału jeden z oskarżycieli, pułkownik Storey, wygłosił obzerne przemówienie, oskarżające Niemców o barbarzyńskie i bezprawne sprowadzenie kulturalnego dorobku Europy. Według słów oskarżyciela, pełną odpowiedzialność za ograbienie Europy z dzieł sztuki i bezcennych zabytków ponoszą Rosenberg, Goering i Keitel.

Goering ustępował zresztą tylko Hitlerowi w zachłanności i w bezczelnych rabunkach i kradzieżach. Goering był autorem planu ograbienia zabytków kultury zajętej przez hitlerowskie hordy Polski, a jego najbliższym współpracownikiem i wykonawcą w tym dziele był esławiony generał gubernator Hans Frank. W myśl zarządzeń tej złodziejskiej szajki cały majątek Polski, ruchomy i nieruchomy, miał podlegać konfiskacie i przejść na własność państwa niemieckiego. W roku 1941 Goering nakazał konfiskację majątku żydowskiego we Francji. W instrukcjach swych dotyczących tego kroku zalecił on przesłanie części zagrabionych rzeczy Führerowi.

1 lipca 1940 r. Keitel wydał rozkaz przeszukania wszystkich bibliotek publicznych w Holandii, celem wybrania cennych druków i rękopisów, które następnie miały być przewiezione do Niemiec.

W lipcu 1944 r. jeden z pułkowników niemieckich udał się ze specjalną misją do Norwegii i Danii. Chodziło tu mianowicie o wybranie najcenniejszych dzieł sztuki i wywiezienie ich do Niemiec.

Oskarżyciel amerykański podkreślił fakt, że z samego Lwowa Niemcy wywieźli 31 szkiców Albrechta Dürera. W lipcu 1941 roku rysunki te obiecał oświadczyć Goering i polecił przesłać je Hitlerowi.

Z Krakowa Niemcy wywieźli szereg bezcennych i zabytkowych dzieł sztuki, nie mówiąc już o olbrzymich zniszczeniach, dokonanych przez tych nowoczesnych wandalów w Warszawie.

KATASTROFALNA SYTUACJA ŻYWNOSCIOWA WE FRANCJI

PARYŻ (BBC). — Francuski minister aprowizacji oświadczył, że jeżeli sprzymszeńiu nie powiększa transportów żywności w ramach pomocy aprowizacyjnej dla Francji, Francuzom grozi głód. Zbiory pszenicy we Francji są bowiem mniejsze o 20 milionów kwintali niżeli w roku ubiegłym i stanowią zaledwie połowę zbiorów z roku 1938. Stany Zjednoczone i Kanada, które przyrzekły Francji wydatną pomoc w dostawie zboża, przysłały do tej pory 5 milionów kwintali, która to ilość jest niewspółmiernie mała w stosunku do obietnic. Minister oświadczył, że jeśli okaże się konieczne dalsze ograniczenie racji chleba, w następstwie obawia się należy poważnych skutków psychologicznych w społeczeństwie francuskim.

EAM o rządzie Sofoulisa

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi, że centralny komitet greckiego frontu wyzwolenia narodowego (EAM) przyjął rezolucję, wyrażającą stosunek do rządu Sofoulisa. W rezolucji czytamy m. in.: „Po kilku tygodniach sprawowania władzy przez rząd Sofoulisa centralny komitet EAM konstatuje, że w sytuacji kraju nie zaszyły przez ten czas żadne zmiany i że w dalszym ciągu jest prowadzona polityka, która rozpoczyna się po wypadkach grudniowych. Rząd Sofoulisa nie uznał ruchu oporu. Prawa, które on wprowadza, zmieniają faktycznie nawet umowę w Warkizie. Rząd uważa za przestępstwo walkę przeciwko okupantom i ich agentom oraz legalizuje sfałszowane listy wyborcze. Terror przybiera coraz większe rozmiary i rząd nie robi nic w kierunku oczyszczenia żandarmerii, policji, armii i aparatu państwowego z elementów faszystowskich. Członkowie rządu jeszcze przed utworzeniem nowego gabinetu uznawali konieczność zaostrożenia walki z reakcją grecką. Jednakże rząd do tej pory nie w sprawie nie uczynił”. Centralny komitet EAM postanowił przeto odmówić swego poparcia rządowi Sofoulisa. EAM nie będzie popierał także ekonomicznych poczynań rządu, gdyż nie zrobił on nic w kierunku poprawy bytu

Z Francji wywieziono około 1/2 miliona tomów, będących własnością Szkoły Rabnackiej w Paryżu oraz tysiące ton książek z księgozbioru Rotszyldów.

Nie było zakatka w Europie, gdzie Niemcy nie znaleźliby coś dla siebie. Tysiące obrazów i rzeźb zmagazynowali oni w podziemnym schronie w Bawarii, gdzie odnalazły je wojska amerykańskie.

Rząd niemiecki — jak oświadczył prokurator — był narzędziem partii.

Następnie prokurator przystąpił do odczytania 56-stronicowego aktu oskarżenia przeciwko zbrodniczym organizacjom nie-

mieckim, których członków nazwał „gangsterami w brunatnych koszulach”.

SZEŚĆ HITLEROWSKICH GNIAZD ZBRODNI

NORYMBERGA (Antena wł.) — W liczbie sześciu uznanych za zbrodnicze i odpowiedzialne za popelnione zbrodnie organizacje hitlerowskich oskarżyciele wymienili: 1) Rząd Trzeciej Rzeszy, 2) korpus przywódców hitlerowskich, 3) sztab generalny, 4) naczelne dowództwo sił zbrojnych, 5) gestapo, 6) SS.

Walka Anglików z hitlerowcami na ulicach Düsseldorfu

LONDYN (Ant. wł.) — Mimo toczącego się procesu w Norymberdze, który powinien Niemcom uświadomić ich rolę w powojennym świecie, elementy hitlerowskie na terenie Niemiec, a w szczególności w angielskiej i amerykańskiej strefie okupacyjnej podnoszą coraz bardziej głowa, dopuszczając się występów, wobec których jedynym lekarstwem może być tylko jak najbardziej energiczna reakcja okupacyjnych władz brytyjskich.

W Düsseldorfie żandarmeria angielska

stoczyła formalną walkę z uzbrojoną bandą młodych hitlerowców, z których kilku zabito, a kilkunastu ujęto.

W Bawarii coraz bardziej zaznacza się działalność „Wehrwolfu”. Zamordowane tam szereg żołnierzy amerykańskich. Wiele hitlerowców pozostało nadal w konspiracji. Władze sołusznie zapowiedziały zastosowanie środków, które zapobiegą w przyszłości aktom terroru ze strony bandytów hitlerowskich.

Konferencja moskiewska osłonięta tajemnicą

Pobyt Stalina w Moskwie ma wielkie znaczenie dla obrad

MOSKWA (Ant. wł.) — W dniu wczorajszym minister spraw zagran. Wielkiej Brytanii Bevin odbył długą konferencję z przedstawicielami deminłów brytyjskich, a mianowicie Kanady, Australii i Nowej Zelandii, po czym wspólnie z ministrem Burnsem przyjął ambasadorów Francji i Chin.

Przed rozpoczęciem wczorajszych obrad minister Bevin przeprowadził obszerną rozmowę z komisarzem Molotowem.

Wspólnie obrady trzech ministrów rozpoczęły się o godzinie 16-oj.

GENERALISSIMUS STALIN POWRÓCIŁ DO MOSKWY

MOSKWA. — Rezydencja moskiewska podała w dniu wczorajszym, że do Moskwy powrócił generalissimus Józef Stalin i rozpoczął normalne urzędowanie. Jak wiadomo generalissimus Stalin od października r. b. przebywał nad Morzem Czarnym w celach kuracyjnych.

Oświadczenie min. Modzelewskiego dla „Głosu Ameryki”

NEW YORK (Antena wł.) — Wiceminister spraw zagranicznych Polski Zygmunt Modzelewski wybrany przewodniczącym komisji technicznej przygotowującej organizację najważniejszej Rady w łonie ONZ — Rady Bezpieczeństwa, od której funkcjonowania zależać będzie w największej mierze utrzymanie pokoju na świecie, przesłał ostatnio swoje oświadczenie dla „Głosu Ameryki”. Jak wiadomo mianem tym radio nowojorskie nazywa swoje audycje nadawane dla szeregu krajów europejskich i pozaeuropejskich. W oświadczeniu swoim szef delegacji polskiej na konferencji przygotowawczej ONZ zapewnił o pozytywnym stosunkowaniu się Polski i Polaków do Organizacji. „Polska wystawiona na ciągłe niebezpieczeństwo agresji niemieckiej, wy-

dek dzienny obrad i kwestie techniczne zostały już uzgodnione. Korespondenci dyplomatyczni państw zachodnich podkreślają, że obrady toczą się w zupełnej tajemnicy i niesposób jest zdobyć jakieś szczegóły konferencji.

Sekretarz francuskich związków zawodowych Louis Salfran przesłał na ręce obradujących w Moskwie ministrów depeszę, wzywając ich do zerwania stosunków dyplomatycznych z Hiszpanią gen. Franco.

Z Waszyngtonu donoszą, że przez Truman zaważdzi codziennie długie rozmowy telefoniczne z ministrem Burnsem.

SPRAWA TRAKTATU Z WŁOCHAMI

RZYM (Antena wł.) — Wicepremier rządu włoskiego Nenni w czasie przemówienia wygłoszonego w Wenecji wyraził nadzieję, że sprawa traktatu pokojowego z Włochami zostanie ostatecznie załatwiona w czasie konferencji trzech ministrów spraw zagranicznych w Moskwie.

BANDY NIEMIECKIE W CZECHOSŁOWACJI

PRAGA (PAP). — W północnej Słowacji bandy terrorystyczne hitlerowskich dezertów b. armii niemieckiej opuszczają wsłutek zimna góry i lasy, w których ukrywały się dotąd i organizują napady na wieśki, gdzie rabują mieszkańców i często ich mordują. Wysłano specjalne oddziały policji na te tereny, żeby zlikwidować bandy niemieckie.

W Sudetach policja czechosłowacka wykryła organizację hitlerowską. Dokonano licznych aresztowań. W mieszkaniach członków organizacji znaleziono składy broni i amunicji.

UKŁAD HANDLOWY

AUSTRIA — CZECHOSŁOWACJA

WIEN (Antena wł.) — W tych dniach nastąpiło ostateczne podpisanie układu handlowego pomiędzy Austrią a Czechosłowacją. Według tego układu Austria ma dostarczać Czechosłowacji niektóre surowce i półfabrykaty jak soda, sól, gips. Czechosłowacja zaś Austrii pewne plody rolne, koks, węgiel i artykuły chemiczne.

Brytyjskie Ministerstwo Informacji zostanie zlikwidowane

LONDYN (BBC). — Premier brytyjski Attlee oświadczył w parlamencie angielskim, że ministerstwo informacji zostanie zlikwidowane. Na miejsce ministerstwa powstanie Centralny Urząd Informacji o daleko mniejszym zakresie działania. Centralny urząd informacji będzie miał za zadanie obsługiwać informacyjną poszczególne ministerstwa Wielkiej Brytanii i to zarówno jeśli chodzi o materiał informacyjny z kraju jak i z zagranicy. Po oświadczeniu premiera Attlee padło pytanie ze strony parlamentu interpelujące o działalność radia brytyjskiego. Premier pośpiesznie zapewnił, że radio zachowa swoją niezależność.

Przeznaczone do likwidacji ministerstwo powstało w Wielkiej Brytanii w r. 1939 w celu wyjaśniania polityki brytyjskiej w kraju i zagranicą.

ROZWIĄZANIE

PARLAMENTU JAPOŃSKIEGO

TOKIO (BBC). — Rząd japoński rozwiązał parlament. Nowe wybory odbędą się w końcu stycznia roku przyszłego według demokratycznej ordynacji wyborczej, m. in. udzielającej prawa głosowania kobietom.

Profesor Trajnin o przebiegu procesu w Norymberdze

Zatrute strzały Bez protekcji

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi, że znany prawnik radziecki, profesor Trajnin, komentując przebieg procesu przeciwko przestępcom wojennym w Norymberdze pisze: „Wolno, lecz stale proces w Norymberdze posuwa się naprzód. Wstępny okres już minął. Nadszedł czas, aby wysnuć pewne wnioski i przekonać się, jak statut Trybunału, który dokładnie reguluje przebieg procesu, został zastosowany w praktyce. Po odczytaniu oskarżenia, proces wstąpił w drugie stadium: „Trybunał zapytuje oskarżonych, czy przyznają się do winy“. Odbyło się to zgodnie z przepisami statutu. Następnie rozpoczyna się trzecie stadium: „Prokuratorzy wygłaszają wstępne przemówienia“. Mowa wstępna głównego przedstawiciela oskarżenia zajęła przeszło 2 tygodnie. Te działania proceduralne można nazwać „mowa“ raczej relatywnie. Aby właściwie ocenić zmiany, powstałe w czasie trwania procesu, należy rozważyć je w sposób następujący: Przedłożenie Trybunałowi dokumentów w celu poparcia wstępnych przemówień prokuratorów ma olbrzymie znaczenie. Dokumenty znalezione w tajnych skrytkach nieprzyjaciela, w piwnicach lub też pozostawione w pośpiechu przez cofające się oddziały armii niemieckiej, nawiązują wewnętrzny mechanizm agresji hitlerowskiej i wstajem zorganizowanego przez rządy w sposób konspiracyjny bandytyzmu. Siła przekonywująca tych dokumentów, które zawierają stenogramy z przebiegu konferencji, odbytych przez Hitlera, rozkazy głównego dowódcy niemieckiego, sprawozdania z rozmów podpisane lub sporządzone przez oskarżonych, jest przytłaczająca. Ujawniają one zbrodnie popełnione, na podstawie których prosta droga prowadzi oskarżonych na szubienicę. Dlatego też Międzynarodowy Trybunał Wojenny, na którym ciąży obowiązek udowodnienia całkowicie i zgodnie z prawdą zbrodni oskarżonych, musi dać prokuratorom możliwość uzupełnienia przemówień ważnym materiałem dowodowym. Inna będzie procedura badania świadków. Przesłuchanie świadka Lahausena nastąpiło nagle w okresie przeznaczonym na przemówienia przedstawicieli oskarżenia. Lahausen jest świadkiem wartościowym, który złożył przekonujące zeznania, oskarżające Keitla, Ribbentropa i Jodla. — Dlatego też nie należało się sprzeciwiać przesłuchaniu tego świadka. Jeżeli jednak przemówienia oskarżenia będą przeplatane badaniami świadków, to nie tylko przewód sądowy zostanie przerwany, lecz cała praca Trybunału, oparta na akordynowanej współpracy przedstawicieli 4-ch mocarstw, zostanie utrudniona. Stosownie do statutu, świadek może być wezwany zarówno przez obronę lub też samych oskarżonych, jak i przez przedstawicieli oskarżenia. Dotychczas tylko oskarżeni prosili o wezwa-

nie świadków. Biorąc pod uwagę ogólną ilość oskarżonych, może stanąć przed Trybunałem około 200 świadków obrony. Ta powódź świadków zagraża przebiegowi procesu. Możliwe jest, iż zeznania niektórych będą interesowały 4-ch prokuratorów i wszystkich adwokatów. Jednakże takie przeciążenie procesu zeznaniami nie jest usprawiedliwione, gdyż oskarżeni wzywają raczej osobiście świadków. Tak np. Goering zażądał, aby zostali wezwani w charakterze świadków dwaj fabrykanci ze Sztokholmu, w celu udowodnienia, że jest on pacyfistą. Sauckel pragnie wezwać na świadka swą żonę, aby udowodniła, że usiłował uzyskać zwolnienie z więzienia so-

cialistów niemieckich. W procesie norymberskim dokumenty mają większe znaczenie, niż zeznania. Nie należy pozbawiać oskarżonych i obrońców prawa wezwania świadków, lecz tylko takich, którzy złożą poważne zeznania, odnoszące się do skierowanego przeciwko nim oskarżenia. Nie można dopuścić do tego, aby wzywaniu świadków stało się sposobem sabotażu sprawiedliwości, czego widocznie pragną oskarżeni. Nie ulega wątpliwości, że Trybunał w dziedzinie tej nadzieje niemieckich przestępców faszystowskich i sprawi, że międzynarodowej sprawiedliwości stanie się zażość“.

Naczelnik Pierozek siedział w kawiarni w swoim towarzystwie i pił kawę z kremem, zagryzając tortem „Ambasador“.

— Dzisiaj wszędzie tylko protekcja — narzekał wysoki, łysawy pan — zupełnie, jak przed wojną! To jest wstrętne! Z tym powinno się walczyć!

Naczelnik przełknął ostatni kawałek tortu i powiedział:

— Słusznie! Ja podchodzę do tych spraw ultra-demokratycznie. U mnie nie ma: brat, swat! Przynajmniej tego, kto ma odpowiednio kwalifikacje! Bez żadnych tam protekcji!

Nazajutrz o dziesiątej zgłosił się do naczelnika Pierozka starszy jegomość, ubożo przyodziany.

— Słuszałem, że jest posada do objęcia — powiedział. — Jestem Pracowicki... Repatriant... Mam dwadzieścia lat praktyki, doskonale świadectwa. Jestem doktorem praw. Znam cztery języki.

— Doskonale, doskonale! Niech pan zostawi świadectwa, przejrzymy! — zawołał naczelnik Pierozek, uśmiechając się miło — Proszę przyjść jutro!

Repatriant-doktor wyszedł pełen nadziei.

W dziesięć minut po nim przyszła mecenasowa Klusińska. Dwadzieścia osiem lat akasmitnego życia. Uroczą, Pachnąca, Sarna. Kleopatra. Kamięby poruszyła!

— Naczelniku kochany — powiedziała — ja tu w sprawie mojego kuzyna... Między chłopak. Zdolny. On chciałby objąć tę posadę...

— Ależ z rozkoszą, łaskawa pani! — zawołał naczelnik, podsuwając pięknej pani pełną papierosnice — A ile szanowny kuzynek ma lat pracy?

— To jeszcze zupełnie młody człowiek — wyjaśniło bóstwo — On właściwie jeszcze w biurze nie pracował... Żył dotąd z własnych funduszy... Jeździł w sprawach handlowych na Zachód... Ale teraz się ustakował i chciałby objąć odpowiednią stanowisko. Spoważniał, rozumie pan naczelniku...

— Ależ rozumiem, rozumiem! Językami władza!

— Trochę szprecha po niemiecku. To mu zostało z czasów okupacji. Pan pojmuje, trzeba było żyć! To też musiał trochę rozmawiać z tymi krwawymi okupantami...

— Rozumie się! A co skończył?

— Dwadzieścia pięć lat...

— Ale jakie studia?

— Ostatnio szkołę tańca i zaczął kurs esperanto, tylko rzadko chodzi, bo ten kurs odbywa się w tym czasie, kiedy kuzynka ma zwyczaj wpadać na pogadankę do kawiarni...

— Rozumiem, rozumiem! To niech przyjdzie do mnie jutro rano! Oczywiście, posadę zarezerwujemy dla szanownego kuzynka...

— Będzie stokrotnie wdzięczny!

— Wystarczy — raz... — odparł namiętnie naczelnik, całując czule kształtną dłoń mecenasowej.

Nazajutrz o jedenastej przyszedł repatriant z wyższym wykształceniem.

— Niestety, posada już zajęta! — wyjaśnił mu naczelnik — Zgłosił się ktoś z większymi kwalifikacjami!

A wieczorem tegoż dnia naczelnik Pierozek opowiadał znajomym w kawiarni, jedząc tym razem tort „hiszpański“:

— Przyjąłem dziś do nas jednego urzędnika. I może sędziego państwo, że przez protekcję? Uchowaj Boże! Ani mój swat, ani brat! Z pewnością obcy człowiek! Na czy go przed tym nie widziałem! Tylko, że ja tak — demokratycznie! Byle nie swat, byle nie brat! Nie tak, jak przed wojną!

B. Brzeziński.

Lista strat dziennikarstwa polskiego 1939-1945

Poległi na polu chwwały

W KAMPANII WRZEŚNIOWEJ:

Bojczuk Tadeusz (Lwów), Cieciarski Józef (Suwałki), Dobrzyński Konstanty (Poznań), Drobniński Jan (Warszawa), Fabiszewski Mieczysław (Łódź), Gerzabek Jerzy (Poznań), Gutkowski Henryk (Warszawa), Harniczek Jerzy (Poznań), Horszki Lucjan (Śląsk), Kećleński Czesław (Gdynia), Kowalski Przemysław (Warszawa), Krygler Jerzy (Warszawa), Nirsztajn Józef (Łódź), Paclorowski Stanisław (Warszawa), Polka Stanisław (Gdynia), Plekarczyk Kazimierz (Wilno), Puchalski Ryszard (Białystok), Sakowicz Kazimierz (Wilno), Szydłowski Marjan (Warszawa), Warchałowski Józef (Kraków), Wasilowski Roman (Warszawa), Żuralski Jerzy (Poznań).

W POWSTANIU WARSZAWSKIM:

Babiński Julian, Czosnowski Stanisław, Górnicki Wacław (Gdynia), Hellman Zdzisław, Jakubowski Władysław, Kaden Bandewski Juliusz, Klechowski Czesław (Gdynia), Koczwarowa Maria (Lwów), Krećleński Aleksander, Krzyżowski Czesław (Lwów), Kwasiński Stefan, Lewenstein Ludomir, Michałska Polagla, Muzowska Zofia, Osiatyński Sergiusz.

ROZSTRZELANI I ZAMORDOWANI:

Arctyszewski Mikołaj (Gdynia), Bajkowski Jan (Warszawa), Boy Zelenicki Tadeusz (Warszawa), Blinbaum Mieczysław (Warszawa), Bohdziewiczówna Jadwiga (Warszawa), Rujnicki Teodor (Wilno), Bunkiewicz Witold (Warszawa), Chorowiczowa Anna (Warszawa), Chudoba Stanisław (Warszawa), Ciozyński Władysław (Gdańsk), Długoszowski Władysław Tadeusz (Warszawa), Drzewiecki Jan (Pomorze), Fiedler Konrad (Pomorze), From Nullus Edward (Łódź), Fuchsdówna Jola (Kraków), Furmański Roman (Łódź), Gilicki Szymon (Łódź), Gutcha Jerzy (Poznań), Hartleb Tadeusz (Warszawa), Hermes Tadeusz (Poznań), Hoeflig Aleksander (Łódź), Jatecki Józef (Warszawa), Kierczyński Bolesław (Poznań), Klaczyński Stefan (Białystok), Korulski Tadeusz (Grodno), Korulski Jadwiga (Grodno), Krowicki Stanisław (Warszawa), Krukowski Stefan (Warszawa), Kuminek Józef (Pomorze), Lewicki Kazimierz (Łódź), Mikolajec Wilhelm (Śląsk), Niedziałkowski Mieczysław (Warszawa), Nowakowski Stanisław (Pomorze), Nußbaum Otterzowski Marjan (Łódź), Orłowski Jakub (Warszawa), Ostrowski Wincenty (Pomorze), Płascicki Stanisław (Warszawa), Płaczynski Jerzy (Warszawa), Pionietny Seweryn (Olsztyn), Płacz Edward (Gdańsk), Rofiszewski Lucjan (Warszawa), Sapier Józef (Warszawa), Sapocicki Stanisław (Łódź), Smitan Jan (Warszawa), Soliński Franciszek (Poznań), Stachórski Leon (Warszawa), Stachórski Ryszard (Warszawa), Szecherba Henryk (Wilno), Trella Leon (Poznań), Warczewski Władysław (Warszawa), Wierockiewicz Antoni (Warszawa), Wilk Alfred (Warszawa), Wirszubiński Grzegorz (Wilno).

ZGINĘLI W WIEZIENIACH I OBOZACH KONCENTRACYJNYCH:

Bonnard Adam (Warszawa), Borcki Jan Maurycy (Warszawa), Borkowski Edward (Warszawa), Bosakowski Tadeusz (Kolomyja), Cholewa Bolesław (Śląsk), Czapiński Kazimierz (Warszawa), Czwołok Damián (Warszawa), Cwik Konstanty (Śląsk), Dubnia Stanisław (Warszawa), Falocki Bolesław (Śląsk), Gierut Tadeusz (Gdynia), Godlewski Mikołaj (Gdynia), Godlewski Stefan (Warszawa), Grustan Stefan (Warszawa), Hanna Edward (Śląsk), Jaworski Zdzisław (Gdynia), Kawalec Jan (Śląsk), Kołtowski Mieczysław (Łódź), Konieczny Antoni (Poznań), Korolow Jan (Warszawa), Kucharski Ludomir (Częstochowa), Kuminek Piotr (Pomorze), Laudyn Władysław (Wilno), Marjański Hieronim (Łódź), Łemnicki Zygmunt (Warszawa), Mrozowski Jan (Warszawa), Mroz Stanisław (Kraków), Niehudek Czesław (Warszawa), Nonkowski Witold (Poznań), Nowoszewski Płotun Stanisław (Warszawa), Otruński Adam (Kraków), Poniel Artur (Kraków), Rachlewski Stanisław (Łódź), Rostworowski Jan (Warszawa), Sachs Stanisław (Warszawa), Ślawik

Henryk (Śląsk), Sobalski Michał (Warszawa), Stankiewicz Antoni (Częstochowa), Starczyński Mieczysław (Pomorze), Starzyński Mieczysław (Warszawa), Strykowski Henryk (Śląsk), Stypulowski Jan (Łódź), Szanawski Władysław (Warszawa), Szenderowicz Władysław (Lwów), Tabaczynski Stanisław (Poznań), Tomasek Ludwik (Kraków), Trajdos Mieczysław (Warszawa), Wapniarski Julian (Warszawa), Wielopolska Maria Johanna (Warszawa), Wielowolski Jan (Warszawa), Wierzyński Hieronim (Warszawa), Wilusz Adam (Kraków), Włodok Stanisław (Warszawa), Zembik Ryszard (Warszawa).

ZAMĘCZENI W GHETTACH:

Ancelewicz Leon (Wilno), Ancelewiczowa Jadwiga (Wilno), Bajin Jakub (Warszawa), Biały Adolf (Łódź), Bolecki Jerzy (Łódź), Brat Abraham (Lwów), Brzustowski N. (Łódź), Celiński Hilan (Warszawa), Celiński Józef (Warszawa), Chilinowicz N. (Warszawa), Damm Izak (Lwów), Filozof Aleksander (Warszawa), Finkelstein Na chemia (Warszawa), Gawze N. (Warszawa), Górka J. (Warszawa), Grünfeld Adam (Łódź), Halberstadt Adam (Łódź), Halpern Feliks (Łódź), Heischeles Henryk (Lwów), Hirschhorn S. (Warszawa), Juddówna G. (Warszawa), Kaniak Pejsach (Białystok), Lassota Wacław (Warszawa), Lipszowicz N. (Warszawa), Lipszy Maksymilian (Łódź), Manborowa Maria (Kraków), Mar Stanisław (Warszawa), Markus Józef (Lwów), Migawa Jadwiga (Warszawa), Orenstein Menasche (Lwów), Passlerman Henryk (Łódź), Perle J. (Warszawa), Pinczowski Jakub (Warszawa), Połeki Wacław (Łódź), Portner Leopold (Warszawa), Pronus N. (Warszawa), Prylucki Noach (Warszawa), Prvucki Cwi (Warszawa), Rubinstein Józef (Białystok), Salzmann Stanisław (Lwów), Szapiro Jakub (Białystok), Szulman Jakub (Łódź), Trzonowicz Ozer (Białystok), Wagman Saul (Warszawa), Wahrhaftig Jakub (Łódź), Weiss Antek (Łódź), Weissowa Irena (Łódź), Weinstein Leon (Lwów), Winterok Ludwik (Warszawa).

Z MARLI:

Bazyłowski Władysław (Warszawa), Bukowski Henryk (Lwów), Cepnik Henryk (Lwów), Czyżewski Aleksander (Warszawa), Cwierczakiewicz Stanisław (Warszawa), Dąbrowski Mieczysław (Kraków), Dobroskiński Józef (Gdynia), Dzierżawski Aleksander (Warszawa), Dzierżawski Adolf (Warszawa), Fejman Jakub (Kraków), Filichowski Wacław (Warszawa), Flach Józef (Kraków), Fułowicz Konrad (Kraków), Gacki Stefan (Warszawa), Gallficki Franciszek (Warszawa), Gluziński Tadeusz (Warszawa), Goryński Maksymilian (Warszawa), Grzywalski Jan (Kraków), Haraszewicz Wincenty (Warszawa), Haynar Józef (Śląsk), Hoelsck Ferdinand (Warszawa), Hulewicz Wiktor (Warszawa), Irzykowski Karol (Warszawa), Jajda Juliusz (Warszawa), Kenia Aleksander (Warszawa), Kleczkowski Jan (Warszawa), Koźmiński Porat Stanisław (Warszawa), Kralewski Witold (Śląsk), Laskowicki Bronisław (Lwów), Lezczki Kazimierz (Wilno), Lekczycki Antoni (Kraków), Leskowska Kachna (Starchowice), Lisakowski Jan (Warszawa), Lułmaki Rofelaw (Warszawa), Maczewski Przemysław (Białystok), Miłko Julian (Kraków), Modrzyński Teofil (Warszawa), Mrozowski Ignacy (Warszawa), Niesiełowski Tadeusz (Warszawa), Nifman Tadeusz (Warszawa), Oshpererowa Zofia (Warszawa), Paczkowski Jerzy (Warszawa), Przhylski Tadeusz (Lwów), Raczkowski Zygmunt (Warszawa), Radzielski Leon (Warszawa), Rakowski Edward (Poznań), Ropcz Stanisław (Warszawa), Ruda Przemysław (Śląsk), Ruffer Józef (Warszawa), Sądawicz Antoni (Warszawa), Sebastiani Kazimierz (Kraków), Skrudnik Mieczysław (Warszawa), Stwora Stanisław (Kraków), Swieczek Wacław (Warszawa), Szewski Feliks (Warszawa), Szpilrein Wacław (Warszawa), Tawlor Jerzy Marjus (Warszawa), Teska Jan (Pomorze), Wachowiak Ludomir (Poznań), Wassercow Gustaw (Łódź), Winawer Bruno (Warszawa), Zacharski Stanisław (Lwów), Zawadzki Bolesław (Warszawa).

Blum contra Bidault

PARYŻ (BBC). — Francuski minister spraw zagranicznych Bidault wyraził po raz wtóry sprzeciw w odniesieniu do projektu centralizowania zarządu Niemiec okupowanych. Zrealizowanie tego projektu, zdaniem Bidault, nie może nastąpić wcześniej zanim nie zapadnie decyzja co do międzynarodowego Zgromadzenia Ruhry. Stanowisko zajęte przez ministra spraw zagranicznych Francji poparł kongres partii postępowych katolików. Przeciwno temu stanowisku wystąpił zdecydowanie przywódca socjalistów francuskich b. premier Blum w artykule w dzienniku paryskim „Populaire“. Według Bluma Francja jest zainteresowana w solidarnym postępowaniu państw zwyciężczych w stosunku do Niemiec. Stanowisko jakie Francja zajmie przy rozstrzygnięciu problemu centralizowania zarządu Niemiec nie może być zależne od kwestii międzynarodowego Zgromadzenia Ruhry i od kwestii Nadrenii. Kwestia centralizacji bowiem zawiera szereg innych dotyczących spraw technicznych i administracyjnych związanych z okupacją Niemiec przez państwa sprzymierzone, które nie mają nic wspólnego z motywami politycznymi.

Szintoizm przestanie być religią państwową w Japonii

NOWY JORK (Antena wł.) — Komentator radia nowojorskiego podaje ostatnio, że amerykańskie władze okupacyjne w Japonii, działając w myśl wytychnień militarnych i ducha agresywnego w społeczeństwie japońskim postanowiły zlikwidować znaczenie państwową religii Szinto. Religia w swoich założeniach utrzymuje, że genyza narodowościowa japończyków zawiera pierwiastki boskie, przedstawiające naród japoński do wyższości nad innymi narodami ziemi. Gen. Mac Arthur w swoim ostatnim zarządzeniu znosi szintoizm jako religię państwową. Stojąc na stanowisku wolności wznosił gen. Mac Arthur nie zakazuje japończykom swobody w wyznawaniu tej religii, a pragnie jedynie pozbawić ją pierwiastków politycznych, wpływa-

jących na stanowisko Japonii wobec świata. Szintoizm ma być postawiony na równi z innymi wyznawaniami, przydatnymi przez japończyków, a to religia chrześcijańska i buddyzm. W związku z powyższym zakazane będzie nauczanie szintoizmu w szkołach oraz narzucanie tej religii japończykom, uprawianym lub chcącym uprawiać przed tym samym wiec zostaje obalona teoria boskości cesarza Japonii oraz racjonalnej wyższości narodu i ziemi japońskiej nad innymi narodami i ziemiami. Teoria ta zaprzadzili Japonia na drodze wojen napastniczych oraz na drodze politycznej i ekonomicznej. Japończykowi w oparciu o szintoizm wyznawali podobnie jak Niemcy racjonalnej wyższości swojej rasy. Zasadę tę należy wypełnić zarówno w jed-

nym jak i drugim narodzie b. „osi“. Metody stosowane w tym celu w Niemczech i Japonii mogą być różne w zależności od różnic psychologicznych między jednym a drugim narodem, ale cel przewidywany tym różnym metodom jest jeden. Niemcy i japończycy uważali, jedni i drudzy na swoją modłę, że inne narody w zestawieniu z nimi są ostatnim rodzajem ludzkim. Sprzymierzeni muszą ich przekonać, że na świecie decydując nie może teoria rasy. Na świecie nie ma ludzi i podludzi. Są tylko ludzie dobrej woli i ludzie złej woli. Na świecie dła świata w wojnie ostatniej zwyciężył ci nie woli. I od nich zależy przyszłość naszej planety i oni jedynie mają obecnie prawo decydować o do wyboru drugo dobrych i zmiłnieniu drugo złych, prowadzących do wojen i nieszczęść.

W kilku wierszach

Waszyngton. Prezydent Truman oświadczył na konferencji prasowej, że jednostki floty Stanów Zjednoczonych pozostaną w Chinach, aż do wypełnienia wszystkich warunków zawieszenia broni z Japonią.

Waszyngton. Agencja Associated Press donosi, że Stany Zjednoczone ewakuowały 34 łodzie w Burnie. Repatriacja wojsk amerykańskich na tym odcinku została zakończona.

Newy Jork. Agencja Associated Press donosi, że Hiszpania przekazała złoto rządu niemieckiego zdenonowane w bankach hiszpańskich na sumę 1.120.000 dolarów ambasadzie amerykańskiej i angielskiej w Madrycie. Przedstawiciele ambasady działali jako pełnomocnicy komisji odszkodowań wojennych.

Londyn. Agencja Reutersa donosi, że rząd holenderski zażądał od Rzeszy niemieckiej odszkodowań wojennych w sumie 648 milionów funtów szterlingów.

Waszyngton. Departament stanu donosi, że komiteta doradczą do spraw Dalekiego Wschodu została podzielona na 2 części, z których jedna będzie prowadzić swe prace w Japonii, druga zaś w Waszyngtonie.

Londyn. Agencja Reutersa donosi z Frankfurtu, że stan zdrowia dowódcy słynnej III armii amerykańskiej, generała Pattona, poprawił się znacznie. General jak wiadomo, uległ wypadkowi w katastrofie samochodowej.

Londyn. Agencja Reutersa donosi z Kairu, że na posiedzeniu Rady Naczelnej Ligi Arabskiej, postanowiono utworzyć komitet złożony z przedstawicieli wszystkich państw arabskich celem zorganizowania podkutu towarów żydowskich.

Waszyngton. Komisja spraw granicznych senatu amerykańskiego, wypowiedziała się 18 głosami przeciwko jednemu z swobodną imigracją Żydów do Palestyny.

Akcja pomocy Kielecczyźnie

W województwie Kieleckim znajdują się duże tereny, ciągnące się nad Wisłą, które zostały specjalnie dotknięte w czasie ostatnich działań wojennych. Ciągają się te tereny od Dębina na północy, aż po Korczyn, przy ujściu Nidy na południu i sięgają w głąb na zachód od Wisły od 20 do 80 km., obejmując wschodnią połowę powiatów stopnickiego, południowo-wschodnie gminy pow. kieleckiego, cały powiat sandomierski i opatowski, oraz gminy nadwiślańskie pow. ilżeckiego i kozienickiego. Teren ten przedstawia krainę ruin i zgłiszcz. Wsie zniknęły z powierzchni ziemi, pola zryte rowami strzeleckimi i bunkrami, najezony zasiekami z drutu kolczastego, całe obszary pól i lasów są tu zamknięte utrudniając poruszanie się i prace rolne.

200.000 ludzi, w tym około 40.000 dzieci, mieszka w piwnicach i bunkrach, opuszczonych przez wojsko; inwentarz żywy wyginął w 75 proc. Ziemia, jedna z najlepszych w Polsce, znana „Sandomierskie“, mało obsiana, ziarna i ziemniaków brak. Teren t. zw. przyczółka mostowego sandomierskiego obejmuje 5 powiatów.

Opisany obszar poza działaniami wojennymi wyjątkowo był niszczonej przez zbrodniczego okupanta w odwet za działalność liczących grup partyzanckich, działających na tamtejszym terenie.

Rząd świadom nieszczęścia mieszkańców Kielecczyzny wziął pod szczególną uwagę ich potrzeby i zorganizował, przewyższając wyjątkowo trudne warunki terenowe i transportowe, pomoc w postaci dostarcza-

nia artykułów żywnościowych, ubrań, materiałów włókienniczych, obuwi, środków leczniczych, mydła i pianidły.

Pierwsza akcja rządowa rozpoczęła się na wiosnę i trwała do końca sierpnia r. b.

Rozprowadzono w tym okresie na zniszczonym terenie następujące ilości żywności i innych przedmiotów: żyta 600 ton, maki żytniej 1100 ton, pszenicy 300 ton, kaszy 300 ton, cukru 150 ton, soli 60 ton, zapalek 35.000 pudełek, materiałów włókienniczych 3000 metrów, bielizny 500 kompletów i wiele różnorodnych kompletów bieliznianych i ubraniowych, pochodzących ze zbiorów, zorganizowanej przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej na Śląsku. Nadto rozprowadzono gazy opatrunkowe 20 bel, duże ilości różnych lekarstw i maści przeciwswierzbowe, mydła 15 ton.

W drugiej (jesiennej) akcji rządowej przewidziano dla 5-ciu zniszczonych powiatów w Kieleckim następujące ilości artykułów żywnościowych i przemysłowych: ziemniaków 3600 ton, maki żytniej 1260 ton, grochu 360 ton, cukru 45 ton, kawy 22 i pół tony, soli 72 t., mydła 36 ton, nafty 180.000 litrów, zapalek 360.000 pudełek, mleka w proszku 35 ton, z przeznaczeniem dla 35.000 dzieci.

W obydwóch akcjach Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej udzieliło pomocy w gotówce na sumę zł. 18.000.000.

Z darów UNRRA, rozprowadzanych przez Min. Pr. i Opieki Społ. wydano dla zniszczonej ludności: odzież używaną 4554 bele (228 ton), obuwi 2037 par, kółder 45 bel (2 i pół tony); koców 15 bel (1 t.).

Od początku akcji została zorganizowana i jest prowadzona jak najdalej idąca propaganda wśród ludności w kierunku przesiedlenia się na tereny zachodnie. Skutki tej propagandy są widoczne, bowiem przeszło 60.000 osób opuściło zniszczone tereny. Niektórzy z przesiedleńców mieli możliwość zabrania ze sobą ocalałego inwentarza żywego i martwego.

Dla okazania pomocy przejeżdżającym przesiedleńcom PUR. i PCK., przy współudziale Departamentu Opieki Społ. Min. Pracy zorganizowały punkty sanitarno-odżywcze na stacjach kolejowych, Kielce, Radom, Skarżysko, Częstochowa, Jędrzejów, Ostrowiec i Kozienice.

W ramach ogólnej akcji ratowniczej zwrócono szczególną uwagę na ratowanie życia i zdrowia nieszczęśliwego tam dziecka. W tym celu Min. Pracy i Op. Sp., przy czynnej współpracy organizacji społecznych i politycznych, prowadzi, między innymi, energiczną akcję w kierunku umieszczenia dzieci w rodzinach zastępczych i opiekuńczych na terenach niezniszczonych. Akcja ta daje pewne pożądane rezultaty.

Tak się przedstawiają w krótkiej relacji wysiłki, podejmowane przez Min. Pr. i Op. Społ. w celu ulżenia niedoli zrujnowanych mieszkańców Kielecczyzny. Dalsza pomoc, w możliwie szerszym zakresie, jest bardzo wskazana, a nawet pilna, z uwagi na dotkliwą zimę. Niezbędne tu jest współdziałanie organizacji społecznych i gospodarczych.

Wspomnienie

Pamięci plut. Edwarda Struzka

Znaliśmy się Edku, od dziecka! Już w najmłodszych latach poznaliśmy, jak zbytecznym balastem było dziecko robotnika w ustroju kapitalistycznym.

Poznaliśmy wspólnie blaski i cienie naszych najmłodszych lat dziecińczych.

Przeszliśmy gehennę wielkiej armii, której na imię było bezrobocie! Nieraz działo nam się gorzej — czy lepiej, lecz każdy z nas po swojemu nienawidził molocho, jakim był kapitalizm — kapitalizm, który był przyczyną pozbawienia nas szkoły, pozbawienia radości życia jaką daje młodość. Kapitalizm który skazał nas już w najmłodszych latach na walkę o byt. Kapitalizm, który był przyczyną zła całej klasy robotniczej!

Rozeszły się nasze drogi.

Dużo z naszych kolegów i znajomych, zostało wymordowanych czy zesłanych przez okupanta do obozów koncentracyjnych — by więcej nie powrócić.

Po sześciu latach krwawej okupacji — jakżeż radosne było nasze spotkanie! Ilekroć opowiadał i wspomnieli — wspomnieli smutnych o tych wszystkich, którzy zostali zniszczeni czy rozstrzelani, przez zawziętego żądnego krwi mordercę hitlerowskiego.

Pamiętam twoje twarde słowa —
Chce służyć, walczyć i budować nowy ustrój demokratyczny —
Polskę ludową — opartą na sprawiedliwości społecznej!

Nie przerażały Cię trudności tej pierwszej twardej pracy, a wzięłeś na swoje barki ciężki obowiązek wspólnej budowy pierwszych zębów Milicji Obywatelskiej.

Pierwszy ciężki wysiłek w zorganizowaniu ładu w nowo-powstałej Polsce Demokratycznej — Polsce Ludowej.

Nie przerażało nas, że te pierwsze kadry Milicji Obywatelskiej — tej podstawowej kadry, która miała stać na straży życia i mienia obywatelskiego — trzeba było uczynić sumiennymi i obowiązkowymi od podstaw.

Nie to — że przyszli ludzie nowi, którzy nie wspólnego nie mieli ze służbą państwową, lecz podzielił się pracy. O chłodzie i głodzie dzierżyli, mocno karabiny w swych zamkniętych dłoniach.

Nie to — że trzeba było pełnić służbę nie raz dwanaście godzin, że brakowało chleba. Myśmy wszystkie te trudności pokonali zapamiętani w jeden cel jakim jest budowa Naszego Państwa o nowym ustroju.

Z drugiej strony kierowała nami myśl oczyszczenia naszej ziemi z tych — którzy byli przyczyną krwawych obozów śmierci i niedoli narodu polskiego. Do niedawna tak butnych i pewnych siebie, lecz zniemawidzonych całym jestestwem człowieczeństwa przez wszystkich uczciwych Polaków.

Mimo wszystkich trudności, wytrwałeś na posterunku — dając przykład wszystkim swoim kolegom swoją wytrwałością.

Edku! padłeś na posterunku — dosięgła Cię kula zbrodnicza, kula skierowana przez tych, którzy nie chcą uznać wysiłku całej klasy pracującej.

Nie ułakłeś się bronii, skierowanej w Twoją młodą pierś — wypełniłeś swój obowiązek do końca — obowiązek nałożony na Ciebie przez klasę robotniczą. W twoim mundurze klasa ta widziała gwaranta życia i mienia wszystkich obywateli.

Nie zawahałeś się oddać swojego życia w walce z bandytyzmem.

Zegnalny i odprowadziły Cię na miejsce wiecznego spoczynku, szeregi robotników.

Klasa robotnicza nie zapomni Twojego młodego życia — oddanego w obronie słusznej sprawy. W walce narodu z bandytyzmem.

Klasa robotnicza nie zapomni Twojej najwspanialszej ofiary — jaką jest życie, jeszcze więcej skrupuły swoje szereg, by szybciej zwalczyć i wyeliminować bandytyzm w naszej Nienadziejonej Polsce Demokratycznej.

Nie zapomni także i o tych najbliższych! Zegnalny Edku! Przurzekomy Ci, że jeszcze mocniej — jeszcze twardziej będziemy prowadzić walkę z bandytyzmem — aż do zwycięstwa.

Twoje młode życie złożone na ołtarzu Ojczyzny, będzie nam przykładem.

Nie zawahamy się tak samo jak Ty gdyby zaszła tego potrzeba — umrzeć.

Kromtad.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

D — Wiersz przekazaliśmy Dyrekcji Teatru, przy okazji nadmieniamy, że strawestwowany dwuwiersz wywodził się z „Zemsty“, a nie ze „Słubów Panieńskich“.

J. Zając — Debowice Małe.
Sprawy ścisłe osobiste. Należy zwrócić się do najbliższego posterunku Mil. Obywatelskiej.

Ks. A. Turbański — Wola Krzysztoforowska.

W nr. 163 naszego pisma z dnia 30. VIII. 1945 r. podaliśmy wiadomość o Stefanie Stefańskim, która zacierpnieliśmy z komunikatów P. A. P. (Warszawa, Pierackiego 11).

KRONIKA

Apel

Pierwsze święta Bożego Narodzenia obchodzić będziemy w Wyzwolonej Ojczyźnie, lecz po najęździe hord hitlerowskich pozostały niezatarte ślady, pozostały wdowy i sieroty po tych, którzy w imię najświętszej Sprawy oddali wszystko, co u człowieka jest najdroższe — swe życie.

Umierali oni z najgłębszym przeświadczeniem dobrze spełnionego obowiązku, umierali z przekonaniem, że ich najbliżsi nie zostaną zapomniani.

Nam, którym dane było przetrwać zawieruchę wojenną, nie tylko nie wolno zapomnieć o tych wdowach i sierotach, ale jest naszym obowiązkiem przyjść im z najwydatniejszą pomocą, a w szczególności w dniach tradycyjnych świąt Bożego Narodzenia.

Związek b. Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację przyjął na siebie obowiązek opiekowania się rodzinami po poległych kolegach i zwraca się z gorącym apelem do wszystkich ludzi dobrej woli o składanie darów w każdej formie, co umożliwi choć w części spłacenie zaciągniętego długu.

Już od dziś członkowie Związku zwracać się będą do wszystkich — spieszcie więc z pomocą, by w dniach świątecznych myśl waszą mogło wypełnić przeświadczenie spełnionego obowiązku.

Ofiary należy składać: Zarząd Oddziału Związku b. Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację, Częstochowa, ul. Kościuszki 14-a.

Można przysyłać listy na cały teren

Rzeszy

Biurowo Informacyjne Polskiego Czerwonego Krzyża w Warszawie, ul. Piłsudskiego 24, przyjmuje listy do osób, przebywających jeszcze na terenie okupowanej Rzeszy.

Listy winny być pisane na kartce pocztowej bez ofrankowania z podaniem wyraźnego adresu i strefy okupacyjnej (sowiecka, amerykańska, brytyjska, francuska) oraz adres nadawcy w kraju. Karta zawierać winna krótkie i jasno sformułowane informacje o charakterze rodzinnym i osobistym.

Rejestracja b. Uczestników

Walki Zbrojnej z Niemcami
Zarząd Związku b. Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację zawiadamia, że rejestracja b. uczestników odbywa się w dalszym ciągu w lokaln. Zw. przy ul. Kościuszki 14 w godzinach od 10-jej do 16-jej codziennie.

Uwaga, warszawiacy!

W niedzielę, dnia 23 grudnia 1945 r. o godzinie 12-jej w sali Straży Pożarnej w Częstochowie, przy ul. Stróżackiej Nr. 3, odbędzie się „Choinka“ dla warszawiaków oraz rozdawanie paczek świątecznych dla najbardziej potrzebujących członków „Kół Warszawian w Częstochowie“.

Warszawiacy, stawcie się licznymi

118 lokali zostało zamkniętych w Częstochowie

Na skutek złośliwego uchylania się przed płaceniem jakichkolwiek świadczeń rzeczow-

wych na rzecz Zarządu Miasta Starosta Grodzki wydał zarządzenie, aby natychmiast zostało zamkniętych 118 lokali i sklepów. Milicja Obywatelska w dniu 18 b. m. wykonała wspomniane zarządzenie.

Podziękowanie

Rada Zakładowa Fabryki Inż. K. Kanczewski w Częstochowie składa tą drogą w imieniu dzieci i rodziców, za urządzenie pięknej uroczystości św. Mikołaja serdeczne podziękowanie.

Z życia kulturalnego

Teatry Miejskie — sala duża

„Zaczarowane koło“ L. Rydla

Dzisiaj w środę 19 b. m. o godz. 18.30 ciesząca się niesłabnącym powodzeniem wspaniała baśń dramatyczna w 5-ciu aktach L. Rydla p. t. „Zaczarowane koło“. Reżyseria dyr. J. Karbowskiego.

Bilety do nabycia w kasie Teatru od godz. 10-jej do 12-jej i od 14-jej do rozpoczęcia przedstawień. Telefon kasy 21-61.

Pierwszy zjazd Uczestników Walki o Wolność i Demokrację w Kielcach

Pierwszy wielki zjazd byłych partyzantów Ziemi Kieleckiej, jaki się odbył 2 grudnia, był przeglądem i konsolidacją ruchu podziemnego, celem silnego zwrócenia się jego kadr do pracy nad dalszą odbudową Państwa. Zjazdowi przewodniczył wojewoda kielecki mjr. Wiślicz, a przed-rokiem szef i Brygady Kieleckiej. Większość zgromadzenia stanowili b. żołnierze Armii Ludowej. Inauguracyjne sprawozdanie wygłosił mjr. Wiślicz o działalności ludowych organizacji wojskowych z czasów okupacji niemieckiej. Po sprawozdaniu zabierali głos kolejno przedstawiciele PPR, PPS, SL, Stron. Demokratycznych i PSL, życząc owocnych obrad i obiecując swoją współpracę w dziele odbudowy kraju. Następnie przemówił mjr. Ozga-Michalski, przewodniczący W. R. W., kreśląc historię walk chłopskich o prawo do życia i sprawiedliwość. Z kolei zabrali głos przedstawiciele Zarządu Głównego Związku, pułk. Sek. który w swym przemówieniu, podkreślając bohaterstwo i ofiary żołnierzy A. L., B. Ch. i Gwardii Ludowej, z przykrością poruszył sprawę walk partyzanckich, inspirowanych

przez N. S. Z. i niektórych dowódców A. K. Mówca jednak zaznaczył, że ogólnie A. K. nie można za to potępiać, gdyż A. K. jako armia nie była zwolniona z przysięgi. — Mówca stwierdził, że do Związku winni należeć wszyscy bojownicy o wolność i zapelneli, aby wszystkich zasłużonych, a dotychczas pominiętych, do Związku zaciągnąć i rozłożyć nad nimi opiekę. Następnie przemawiali kolejno mjr. Łokietek, dowódca II Brygady Kieleckiej, kpt. Górka, kpt. Garbaty z Gwardii Ludowej oraz kpt. Włosiński z Armii Krajowej i wielu innych mówców.

Na zakończenie zjazdu obrano stały Zarząd Wojewódzki Związku, powierzając przewodnictwo wojewódzie kieleckiemu — mjr. Wiśliczowi. W przemówieniu końcowym ob. wojewoda podziękował za zaufanie pokładane w nim i zapewnił przedstawicieli Zarządu Głównego, że Rząd Jedności Narodowej na partyzantów kieleckich może liczyć niezłomnie i ci go nie zawiodą, jak nie zawiedli nigdy w walce o wolność. (Z)

Kożuchowski zbiegł w drodze do więzienia

Jak się dowiadujemy, b. dyrektor Teatrów Miejskich Bogusław Kożuchowski, w którego sprawie zapadł w poniedziałek wyrok skazujący go na 2 lata więzienia i pozbawienie praw obywatelskich i honorowych na ten sam przeciąg czasu w dro-

dze z gmachu sądu do wzięcia, po zmyśleniu czujności eskortującego go milicjanta, zbiegł, czym raz jeszcze potwierdził swoją włągę. Władze milicyjne wszczęły natychmiastowe kroki celem odszukania zbiegłego przestępcy.

Dzieci pamiętajcie o „Gwiazdce“ dla swych przyjaciół-żołnierzy 23.12.1945

Plan 46 Loterii Państwowej

1. Zasady ogólne. 46. Loteria Klasowa obejmuje 70.000 losów. Daty losowań, ilość i wysokość wygranych podaje plan gry. Plan ten, jakoteż niniejsze przepisy są wyłącznie miarodajne dla stosunku prawnego między graczami na tej loterii a Polskim Monopolem Loteryjnym. Polski Monopol Loteryjny nie ponosi odpowiedzialności za działania lub zaniechania kolektorów, nieprzewidziane w tych przepisach lub z nimi sprzeczne.

Ewentualne więc osobne umowy między graczami a kolektorami w niczym nie obowiązują Polskiego Monopolu Loteryjnego.

2. Znamiona i podział losów. Każdy los oznaczony jest jednym z numerów od 1 do 70.000 i podzielony na cztery ćwiartki: A, B, C, D.

Los bez pieczęci kolektury jest nieważny.
3. Sprzedaż i cena losu. Cena losu do każdej klasy jest oznaczona na losie. Losy nabywać można jedynie u kolektora, posiadającego do każdej loterii pisemne upoważnienie Polskiego Monopolu Loteryjnego, lub subkolektora, posiadającego odpowiednią legitymację, wydaną przez Dyрекcję Polskiego Monopolu Loteryjnego, ważną na daną loterię.

Sprzedż losów po cenie innej niż oznaczona na nich, sprzedaż na raty, lub „na dniówkę“, sprzedaż samych możliwości wygrania na poszczególne losy (szans), premiowanie losami loteryjnymi innych transakcji, wreszcie uprawianie zawodowej sprzedaży losów Loterii Klasowej, bez zezwolenia Polskiego Monopolu Loteryjnego, są wzbronione odnośnymi przepisami i podlegają za sobą odpowiedzialność karnosądową.

Kolektor nie ma prawa doliczać do ceny losów żadnych dopłat, z wyjątkiem opłaty za porto, o ile gracz żąda przesyłki losów pocztą. Wysyłka losów odbywa się na ryzyko gracza, powinien więc on zawiadomić kolektora, jeżeli pragnie otrzymać losy przez syłkę poleconą.

Numer losów, na które padną wygrane w klasie I do III, biorą udział w grze w klasach dalszych (patrz p. 5).

4. Odnowianie losów do klas następnych. Los daje prawo do udziału w cięgnięciu danej klasy, oraz do nabycia u tego samego kolektora, w terminie na losie oznaczonym, losu z tym samym numerem do klasy następnej, za cenę jednej klasy.

Los klasy poprzedniej musi być okazany kolektorowi dla stwierdzenia powyższego prawa.

Kto nie miał losu do klasy poprzedniej, z tym samym numerem, płaci cenę oznaczoną na losie dla nowonabywcy.

Kolektor jest obowiązany dostarczyć graczowi, żądającemu odnowienia losu od II do IV klasy bieżącej loterii w terminie przepisowym, los tej samej wartości i z tym samym numerem. Jeżeli tego z jakichkolwiek powodów uczynić nie może, obowiązany jest za pobraniem normalnej opłaty klasowej za jeden los, dostarczyć graczowi dwa losy z innymi numerami, lub wpłacić kwotę odpowiadającą ich cenie dla nowonabywcy. Poza tym gracz nie ma prawa do żadnych dalszych roszczeń. O ile gracz otrzymał dwa losy, to przy odnowianiu do klas następnych uiszcza normalną opłatę klasową za oba losy.

Losy nieodnowione przez graczy w terminie przepisowym, należą do kolektora.

5. Cięgnięcia. Daty cięgnięć i wysypywanie zwiłków ogłaszane są w „Monitorze Polskim“. Przed klasą I do koła losów wspanych będzie publicznie 70.000 zwiłków z numerami losów; przed każdą następną klasą, t. j. II, III, i IV, dosypane będą publicznie do tego koła zwiłki z numerami losów, na które w poprzedniej klasie padła jakakolwiek wygrana. Przed każdą klasą do koła wygranych, wysypane będą publicznie zwiłki z wygranymi, przewidzianymi w planie gry, z wyjątkiem zwiłka głównej wygranej w klasie IV-ej.

Cięgnięcie przeprowadza publicznie Komisja Urzędowa przy współudziale dwóch delegatów Prezydenta m. st. Warszawy. Komisja ta prowadzi protokół, nadzoruje na miejscu sporządzanie dokumentów dowodowych, oraz zabezpiecza koła pieczęciami po cięgnięciu i zdejmując pieczęcie przed cięgnięciem. Każdemu przysługuje prawo sprawdzenia przed I klasą, czy dany numer będzie włożony do koła — przed następnymi klasami, czy dany numer, który został wylosowany w poprzedniej klasie będzie ponownie włożony do koła.

6. Główne wygrane. Główna wygrana w klasie I wynosi 100.000 zł., w klasie II — 150.000 zł., w klasie III — 200.000 zł., w klasie IV — 1.000.000 zł. Wygrana 1.000.000 zł., w IV klasie przypadnie na numer losu, na który w ostatnim dniu cięgnięcia tej klasy przypadnie pierwsza najniższa wygra-

na, a więc zamiast wylosowanej wygranej w wysokości 1.000 zł. ten numer otrzyma 1.000.000 zł.

W związku z tym do koła zwiłków z wygranymi dodany będzie w IV-ej klasie jeden zwiłk z wygraną 1.000 zł.

7. Premia inauguracyjna. Premie inauguracyjna w kwocie 100.000 zł. otrzyma pierwszy numer wylosowany w I-szej klasie — niezależnie od wygranej, która przypadnie na ten numer w toku cięgnięcia. W związku z tym w szczęśliwym wypadku na jeden numer w I klasie może przypaść wygrana w kwocie 200.000 zł.

Postanowienia planu gry, dotyczące się wygranych, obowiązują także co do premii.

8. Tabela wygranych. Urzędowe tabele wygranych wydawać będzie Polski Monopol Loteryjny w 4 dni po ukończeniu cięgnięcia I, II i III klasy i w 8 dni po ukończeniu cięgnięcia klasy IV.

Kolektorzy są obowiązani pozwolić każdemu zgłaszającemu się przeglądać bezpłatnie tabele urzędowe, jak również wysłać je na żądanie po uiszczeniu oznaczonej na nich ceny oraz normalnej opłaty pocztowej. Polski Monopol Loteryjny poza Urzędowymi Tabelami żadnych innych tabel nie wydaje i za wszelkie inne tabele nie bierze żadnej odpowiedzialności. Jedynie urzędowe tabele uprawniają do żądania wypłaty wygranych.

9. Wypłata wygranych. Wypłata wszystkich wygranych rozpoczyna się w Warszawie drugiego, a na prowincji trzeciego dnia po ogłoszeniu tabeli urzędowej.

Wszystkie wygrane, przewyższające za cały los 1250 zł. płatne są w Dyrekcji Polskiego Monopolu Loteryjnego, wszystkie zaś niższe wygrane płatne są u kolektora, względnie subkolektora, na losie oznaczonego.

Od każdej wygranej potrąca się przy wypłacie piątą część, t. j. 20 proc. tytułem opłaty monopolowej na rzecz Skarbu Państwa. Żadnych innych potrąceń czynić nie wolno.

Wygrane do czasu ich podjęcia nie mogą być przedmiotem zabezpieczenia, zastawu, zajęcia i egzekucji.

Wszystkie wygrane wypłaca się okazicielowi losu i Polski Monopol Loteryjny nie ma obowiązku badania uprawnienia okaziciela, może jednak wstrzymać wypłatę wygranej, jeżeli na podstawie odpowiednich zastrzeżeń zachodzą istotne wątpliwości

co do uprawnienia okaziciela do rozporządzenia losem.

Polski Monopol Loteryjny przyjmuje zastrzeżenia jedynie na te losy, przy których kupnie gracz podał swój adres i nazwisko. Wypłata wygranych drogą pocztową odbywa się na koszt i ryzyko gracza. Wypłaty nie skutecznia się na takie losy, których numerów lub autentyczności nie można stwierdzić z całą pewnością.

Wypłata dokonywać się będzie w ciągu 4 miesięcy od ostatniego dnia cięgnięcia danej klasy. Po upływie terminu gąśnie prawo do żądania wypłaty wygranych.

10. Utrata losów. Żadne reklamacje z powodu utraty lub zniszczenia losów nie są uwzględniane. Gracz więc we własnym interesie powinien starannie przechowywać losy.

11. Zażalenia. Ewentualne zażalenia na kolektury należy wnosić do Dyrekcji Polskiego Monopolu Loteryjnego w Warszawie.

Program rozgłośni polskich

CZWARTEK, 20 grudnia.
6.55 — Hymn i sygnał czasu; 7.00 — Dziennik poranny; 7.15 — Muzyka z płyt; 7.50 — O czym pisze prasa stołeczna; 7.55 — Program na dzień bieżący; 8.00 — Dziennik poranny; 8.15 — Skrzynki Ministerstw; 11.57 — Sygnał czasu; 12.00 — Artykuł aktualny; 12.10 — Dziennik południowy; 12.25 — Pieśni w wyk. Wiesławy Cwiklińskiej; 12.40 — Informacje; 12.50 — Skrzynka poszukiwania rodzin; 13.05 — Muzyka czeska z płyt. W programie: „Blanik“, fragment z cyklu „Moja ojczyzna“ Fryderyka Smetany; 13.20 — „Jedziemy na Zaohód“; 13.30 — Audycja dla Polskich Sił Zbrojnych zagranicą; 13.45 — Wiadomości gospodarcze; 14.00 — Skrzynka PKK; 16.00 — Audycja dla dzieci starszych: „Czy wiecie, że...“ red. Józefa Małgorzewskiego. „Od powiedzi na listy“, udzieli Wanda Tatarska; 16.15 — Reportaż aktualny; 16.20 — Koncert kameralny w wyk. Lidji Kmitowej (skrzypce), Huberta Pniewskiego (altówka) i Haliny Kowalskiej Trzonkowej (wiolonczela); 16.40 — Przegląd codzienny; 16.45 — „Walka z chorobą i starością“; 17.00 — Audycja wojskowa; 17.15 — „Portrety zasłużonych działaczy, którzy zginęli pod okupacją“; 17.30 — Koncert muzyki lekkiej z udziałem Haliny Mickiej wiczyówny (śpiew) i Zygmunta Lednickiego (skrzypce); 18.00 — Cykl literacki: „Z dziejów barbarzyństwa niemieckiego w Polsce“; 18.10 — Kącik świąteczny; 18.20 — Koncert solistów z udziałem Wiktorii Brędy; 18.50 — Skrzynka poszukiwania rodzin zagranicą; 19.00 — Przegląd prasy krajowej; 19.05 — Z życia narodów słowiańskich; 19.15 — Skrzynka poszukiwania rodzin zagranicą; 19.30 — Artykuł polityczny; 19.40 — Dziennik wieczorny; 20.00 — „Mozalca muzyczna“ z udziałem Janiny HuPERTOWEJ, Mieczysława Mileckiego (śpiew), Tadeusza Golańskiego (wiolonczela) i Władysława Szpilmana (fortepian); 20.30 Muzyka taneczna z płyt; 20.45 — Słuchowisko. Transmisja z Katowic; 21.00 — Audycja dla Polaków zagranicą; 21.30 — Skrzynka poszukiwania rodzin zagranicą; 22.00 — Audycja z rytmu (Transmisja z Łodzi); 20.30 — Reportaż aktualny; 22.40 — Program na jutro; 22.55 — Ostatnie wiadomości dziennika radiowego; 22.55 — Przegląd prasy zagranicznej; 23.00 — Muzyka z płyt; 23.25 — Skrzynka poszukiwania rodzin zagranicą; 24.00 — Hymn.

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

Nr. O. 7074/I/45. Zarządzenie Prezydenta Miasta z dnia 14. grudnia 1945 r. w sprawie wykupywania kart rejestracyjnych.

Na podstawie art. 1 i 2 Ustawy z dnia 25. kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. Ust. R. P. Nr. 24, poz. 293) oraz dekretu z dnia 22. grudnia 1944 r. o zmianie ustawy o opłatach rejestracyjnych dla przedsiębiorstw i zajęć (Dz. Ust. R. P. Nr. 15 poz. 86) wzywam właścicieli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz wykonywających zajęcia przemysłowe na terenie miasta Częstochowy do wykupienia kart rejestracyjnych na rok 1946.

Karty rejestracyjne będą wydawane na podstawie należycie wypełnionych deklaracji w trzech egzemplarzach, które można nabyć za opłatą w Wydziale Finansowym Zarządu Miejskiego w Częstochowie (Ratusz, pokój Nr. 7, w godzinach od 8. do 12. codziennie, za wyjątkiem niedziel i świąt, po uprzednim zarejestrowaniu się w Izbie Przemysłowo-Handlowej (kucpy i przemysłowcy) lub Okręgowym Towarzystwie Rzemieślniczym (rzemieślnicy).

Deklaracje powyższe, po wypełnieniu, winny być złożone w Wydziale Finansowym Zarządu Miejskiego wraz z zaświadczeniem Izby Przemysłowo-Handlowej, względnie Okręgowego Towarzystwa Rzemieślniczego w czasie od dnia 27. grudnia 1945 r. do dnia 15. stycznia 1946 roku.

Karty rejestracyjne zaś winny być wykupione w Kasie Miejskiej w terminie najpóźniej do dnia 31. stycznia 1946 roku.

Winni prowadzący przedsiębiorstwa po dniu 31. stycznia 1946 r. bez kart rejestracyjnych lub na podstawie nieodpowiednich kart rejestracyjnych, ulegną karze w myśl art. 22 ustawy z dnia 25. kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć, którego brzmienie jest następujące:

1. „Kto prowadził zakład lub przedsiębiorstwo, utrzymuje skład albo wykonywa zajęcia bez karty rejestracyjnej lub na podstawie karty rejestracyjnej niższej ceny od tej, która się ustawowo należy — podlega karze grzywny do wysokości pięciokrotnej należności za kartę rejestracyjną lub dwukrotnej różnicy między ceną właściwą, a ceną posiadanej karty rejestracyjnej“.

2. „Zarząd Miejski po stwierdzeniu okoliczności, uzasadniających wymiar kary w myśl ust. (1), może zarządzić zamknięcie zakładu, jeżeli w ciągu miesiąca od stwierdzenia powyższych okoliczności właściciel karty rejestracyjnej nie zostanie nabyta“.

Nadto zgodnie z art. 10, punkt 4 ustawy o opłatach rejestracyjnych wymierzenie kary nie zwalnia ukaranego od obowiązku zapłaty cennia należnej opłaty rejestracyjnej.

Częstochowa, dnia 14. grudnia 1945 r.
Prezydent Miasta (—) Dr T. J. WOLAŃSKI
489 PAP

Obwieszczenie

Urząd Skarbowy w Radomsku podaje do publicznej wiadomości, że w lokalu Urzędu — Reymonta 12, II piętro, pokój Nr. 5 wyłożona jest lista zawierająca nazwiska osób, którym ma być wymierzony nadwyżkowy podatek od wzbogacenia wojennego.

Na zasadzie art. 8 dekretu z dnia 13. kwietnia 1945 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 13, poz. 72) wzywa się wszystkich Obywateli, posiadających tych wiadomości o osobach, które wzbogaciły się podczas wojny do przegłędania wymienionej listy, w celu ustalenia danych do wymiaru tego podatku. Wszelkie spostrzeżenia odnośnie wykazanego majątku przez wymienione na liście osoby, a także odnośnie innych osób, na losy niezwłocznie kierować do Urzędu Skarbowego.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w Radomsku
507 PAP

ZGUBY

Zgubiono portfel z fotografiami i dokumentami; dowód osobisty świadectwo ślubu, świadectwo urodzenia na nazwisko Kras Eugeniusz, zam. Częstochowa, ul. Kościelna 97. Znalazcę proszę o zwrot za wynagrodzeniem PAP 415

Skradzione karte rejestracyjną R. K. U. Sosnowiec dowód osobisty na nazwisko Pili Józef, zam. wleś Łęczyca, gm. Pajęczno, pow. radomski. Dowody te uniważyła się. PAP 440

Zgubiono dowód kolejowy Nr. 7925 R. Maria Szwańgierczak. Pionierów Trybunalski. PAP 470

Zgubiono książeczkę Ubezpiec. Społ. Nr. 4262096, na nazwisko Kras przyk Mieczysław, zam. Częstochowa, Narutowicza 168. PAP 492

Zgubiono kartę rozpoznawczą, książeczkę wojskową na nazwisko Kwasek Tomasz. PAP 488

Zgubiono kartę poborową wyd. przez R. K. U. w Częstochowie na nazwisko Kwapisz Eugeniusz. Mirowski 147. PAP 481

Koleżda Wasikowi Kazimiersowi, Kierownikowi Spółdzielni „JEDNOŚĆ“ z powodu śmierci Jego ukochanego Ojca

† † †

Macieja Wasika

wyrazi najserdeczniejszego współczucia składają

Pracownicy Biura Spółdzielni „JEDNOŚĆ“ w Częstochowie

521 PAP

W drugą bolesną rocznicę śmierci naszego kochanego Męża, Ojca i Dziadusia

† † †

Tomasza Tomżyńskiego

odprawiona zostanie Msza Św. w czwartek, dnia 20 grudnia b. r. o godz. 8 rano w kościele Świętej Rodziny, na którą za proszą życzliwych pamięć Zmarłego

Żona, dzieci i wnuczki

Prezesowi tow. Bronisławowi FEDERAKOWI z powodu zgonu Matki jego

† † †

Bogumiły Wandy Federak

wyrazi głębokiego współczucia składa

Robotniczy Klub Sportowy „SKRA“

518 PAP

Zgubiono dowód osobisty, kartę rejestracyjną, świadectwo zwolnienia z niewoli oraz świadectwo kontryngentowe na nazwisko Wachowski Stefan, zam. wieś Dąbrowa, pow. Częstochowa. PAP 500

Zgubiono legitymację szkolną na nazwisko Seifried Robert. PAP 484

Unieważniam wszelkie dokumenty oraz prawo jazdy Nr. 3809 na nazwisko Kulista Zdzisława.

Dnia 15 b. m. w przejściu z II Alei na ulicę Dąbrowskiego sgu biono okulary w przezroczyściej oprawie. Proszę o zwrot do restauracji „Paryskiej“, Aleja 19.

Skradziono karte rejestracyjną wyd. przez R. K. U. Częstochowa, na nazwisko Ptak Roman, zam. w Częstochowie. PAP 499

Bluzalstkę zdolną przyjmujemy. Zgłoszenia: Częstochowa, Koźła 10/12. PAP 458

Teczka zostawiono w wagonie w odwołanym pociągu Katowickim dnia 17.12. o godz. 8.05. Dwóch pp. uczniów, którzy ją wzięli proszą się o dostarczenie ją do kasy biletowej Częstochowa, p. kasjerowi Szepietowskiemu. PAP 497

Pielęgniarka przyjmuje dyżury. Pielęgniarka chorych. Mastalerz, Nadrzeczna 30 m. 5. PAP 479

Zgubiono dowód osobisty na nazwisko Rusak Bronisława, zam. Częstochowa, ulica Św. Barbary 4 m. 21. Znalazcę proszę o zwrot. PAP 495

Potrzebni natychmiast do fabryki „Edka“ Waszyngtona 2: 1 technik, względnie majster obeznany z produkcją mebli żelaznych, wózków rowerów, łyżew, 1 ślusarz, sztycharz i 1 niklownik.

Potrzebna dziewczyna do pomocy domowej Śląska 4 m. 3. PAP 509

Potrzebni natychmiast do fabryki „Edka“ Waszyngtona 2: 1 technik, względnie majster obeznany z produkcją mebli żelaznych, wózków rowerów, łyżew, 1 ślusarz, sztycharz i 1 niklownik.

Zgubiono kartę rozpoznawczą, kartę rejestracyjną oraz inne dokumenty na nazwisko Szewczyk Roman, Częstochowa, Złota 151a. PAP 404

KUPNO
Kupię bryczkę i sanki w dobrym stanie. Wiadomość: Aleja 7. Stankiewicz. PAP 503

Znakomite wyroby

„SUCHARD“

na najlepszym podarkiem na G WIAZDKĘ

BATERIE za ratunek czerpiem

ZIEMN. WARSZ. FABRYK BATERII „ANA“ CARBOCHEMIA „SATURN“

KRAKÓW, SEBASTYANA 8

Cholnki

Spółdzielnia dla Eksploatacji Użytków Ubocznych „L A S“

Oddział Częstochowa, podaje do wiadomości, że detaliczna sprzedaż choinek odbywa się na plac Państwowego Tartaku w Częstochowie (dawniej KLAWE) przy ulicy Wilsona 30.

Większe zamówienia przyjmuje Biuro Spółdzielni

491 PAP II Aleja 18 m. 3.

Drut ocynkowany 8 mm — 4 mm kupi Wytwórnia Siatek Metalowych, Kujawski Marian. Częstochowa, Aleja N. M. Panny 71. PAP 413

Pracownia ubiorów damskich **Sarmisza Klara** ulica Śląska 7 poszukuje wykwalifikowanych czeladników od zaraz. 485 PAP

Kupię odznakę 25 pułku piechoty. Zgłoszenia do grawera Cyganowskiego, Aleja Kościuski 2/6. PAP 446

Wózek dziecienny autko na kulkach sprzedam. Kościelna 18 m. 4. PAP 450

SPRZEDAŻ
Wózek dziecienny, koldry, wózek dla lalek, rowerki polecia firma M. Nitrowa, II Aleja 20. 558

RÓŻNE
Każdy kupiec wianien posiadać „Przewodnik Informator“ po Katowicach ze spisem branżowym wszystkich przedsiębiorstw. AWIR, Słowackiego 24, tel. 305.50; 565

Wózek dziecienny, dla lalek, łódeczka, konie na biegunach, kina, kołki elektryczne, nakreślane, maszyny narowe, zabawki, noleca S. Grodzicka, Aleja 31 PAP 34

Płomy olowiane i plombowe wszelkich wymiarów dostarcza wytwórnia „Olów“ Łódź, Plac Wolności 10. Na prowincję wysyłamy każdą ilość za zaliczeniem. Poszukujemy przedstawicieli. PAP 798

Uważaj Colofan kolorowy, stanol. orszki na cukierki w firmie „Cello“, Plac Daszyńskiego 10. PAP 422